

Hartaus vanhemmille ja kummeille
Pyhäseikkailukirje helmikuu 2022

Kärsivällisyyttä

Jokainen vanhempi voi kokemuksesta sanoa, että vanhemmuus on vaativa, pitkä ja kärsivällisyyttä koetteleva tehtävä.

Lapset haastavat meitä joka päivä ja kokeilevat asetettuja rajoja jatkuvasti.

Törmäyseinänä oleminen ei ole aina palkitsevaa, mutta **välttämätöntä** se on.

Joskus tuntuu kuitenkin, ettei jaksaisi aina olla kieltämässä ja rajaamassa lasten elämää?

Rajojen asettaminen on kuitenkin parasta **rakkautta** mitä lapselleen voi antaa.

Jumalakaan ei antanut meille käskyjä kiusaksi, vaan **suojellakseen** meitä.

Käskyt kertovat meille, mitkä asiat rikkovat suhdettamme muihin ihmisiin ja Jumalaan.

Kukaan meistä ei pysty kuitenkaan elämään täysin annettujen ohjeiden mukaan,

vaan aina uudelleen saamme huomata olevamme **keskeneneräisiä**, vajavaisia ja syntisiä ihmisiä.

Tarvitsemme Jumalaa ja anteeksiantamusta.

Samalla tavalla lapsemmekin **kaipaavat** elämäänsä sääntöjä ja rakennetta.

He tarvitsevat vanhempia, jotka toimivat lastensa **parhaaksi**.

Rakkaudella asetettuja rajoja, joiden tehtävä on suojella elämämme ihmeitä

ja kasvattaa heistä kerran aikuisia, jotka kykenevät rakastamaan ja **kunnioittamaan** toisia.

Jeesukselta kysyttiin kerran tärkeintä käskyä.

Se on myös meille hyvä ohjenuora.

”Jeesus vastasi: ’Rakasta Herraa,
Jumalaasi koko sydäimestäsi,
koko sielustasi ja mielestäsi.
Tämä on käskyistä suurin ja tärkein.
Toinen yhtä tärkeä on tämä:
Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi’.”
Matt.22:37-39